

SOUKROMÁ ZŠ ADÉLKA

Tak nám uplynul další měsíc plný práce, ale i zábavy a poučných akcí. V závěru října jsme si připomněli, jako každým rokem, památný den vzniku samostatného Československa. O projektovém dnu se připravovala prezentace ve skupinách, kde každá měla jednu oblast historické problematiky. Tu potom dramaticky ztvárnily v tělocvičně přede všemi. Některé skupinky se vhodně doplňovaly, aby souvislosti byly více patrné. Osobnost T. G. Masaryka, jeho vyjednávání v zahraničí, ukončování války, situace u nás až po vyhlášení samostatnosti a mnohé problémy, které se musely náhle řešit. Vše prostupovala skupinka „mužů“, kteří rokovali u piva před válkou, během ní – v zákopech, i po ní. Domníváme se, že takováto forma připomenutí dějin je pro děti atraktivní a nenucená. V příštím roce se jim vybaví zase o něco více a kdoví, třeba vytvoří skupinky k problematice, která zatím naší pozornosti unikala.

Už bývá jakousi tradicí, že alespoň jedenkrát ročně navštívujeme moravskou metropoli – Brno. Je tomu tak vždy, když se koná nanejvýše zajímavá a neopakovatelná výstava. Už jsme takto zhlédli Tutanchamona, zlato Inků a nyní výstavu o Tibetu, Nepálu, Indii a Bhútánu s názvem Šangri – la. Cesta po dálnici uběhla celkem rychle doprovázená zpěvem a kytarou. Ubytování jsme byli jako vždy v podzemí bývalého biskupského semináře. Když se zhaslo, byla absolutní tma. Hráli jsme hry, kdy taková tma je důležitou podmínkou. Druhý den jsme lezli po vrcholcích Himálaje, sáhli si na čerstvém sněhu v labyrintu ledopádu, brodili se pralesem, vlezli do stanu z jačích chlupů a navštívili kláštery s modlitebními mlýnky. Ani tříhodinová prohlídka nám na vše nestačila. Zážitků jsme si ale rozhodně odnášeli hodně.

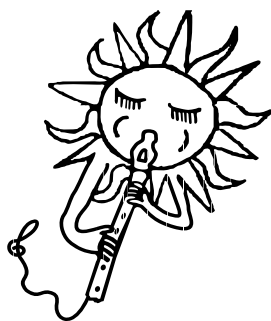
Po objednaném obědě v restauraci jsme ještě ve zbývajícím čase vzali útokem technické muzeum. Ani zde plánovaná hodinka nestačila. Bylo co k vidění. Závodní stroje, které se v minulosti proháněly po Masarykově okruhu, moderní objevy a technické vymoženosti

dob dřívějších a v horním patře koutek, kde si každý mohl cokoliv vyzkoušet i sestavit sám. Taková trochu plzeňská Techmania. Nikomu se ještě jet nechtělo, ale čas pokročil, a tak jsme už opravdu museli dát Brnu sbohem. Vlastně nashledanou, nebo věříme, že v příštím roce bude znovu důvod k jeho návštěvě.

V době uzávěrky tohoto čísla se připravujeme na projektový den o 17. listopadu 1939 a 1989. Co nám přinesl a jak jsme jej zvládli se možná dočtete příště.

Jan Špitzer

ZUŠ H. TÝN INFORMUJE

Základní umělecká škola v Horšovském Týně slaví šedesátiny

... a já si poprvé uvědomila, jak podstatnou část svého života jsem v ní strávila.

Je to už 39 let, kdy mě moji rodiče přivedli k zápisu do Lidové školy umění, protože mým velkým přáním bylo naučit se hrát na klavír. Po přijetí jsem nastoupila do klavírní třídy paní učitelky Jaroslavy Nožinové. Její zásluhou, ale určitě i zásluhou paní učitelky Anny Ježkové a především Vlasty Laníarové, se stala muzika mou lálibou. Stále více jsem si uvědomovala, že s hudbou chci strávit celý život, začala ji studovat a nakonec si splnila velký sen a stala se učitelkou. Do ZUŠ jsem nastoupila v roce 1983 a velmi ráda vzpomínám na své pedagogické začátky pod vedením pana Františka Märze. Celých 26 let, co pracoval ve funkci ředitele, měl k žákům i spolupracovníkům nejen profesionální, ale i laskavý a vstřícný přístup.

Dnes, po mnoha letech, již učím děti svých bývalých svěřenců a o naší škole by se dalo říci, že je to „dávna v nejlepším věku“. Nechystá se rozhodně na žádný zasloužený odpočinek. Právě naopak. Často je v ní pěkně živo. Žáci a učitelé připraví za rok více než 40 besídek, koncertů, výstav, divadelních představení a zúčastňují se pravidelně nejrůznějších soutěží.

A co bych Základní umělecké škole chtěla popřát k tak významnému jubileu? Aby se vždy našel dostatek prostředků na její provoz, opravy, vybavení a zkrášlování. Aby do ní žáci a učitelé chodili rádi a svojí uměleckou činností obohacovali sebe i širokou veřejnost.

Václava Herzerová,
učitelka hry na klavír

Základní umělecká škola Horšovský Týn – 60. výročí

Pokračování – 60. léta

V září 1960 nastoupil jako učitel do Základní hudební školy absolvent Vojenské hudební školy v Praze Karel Poklop. S jeho příchodem se ve škole začaly vyučovat žesťové dechové nástroje. V září 1961 byly hudební školy přejmenovány na Lidové školy umění, ve kterých postupně vznikaly další obory: výtvarný, taneční a literárně-dramatický. Na domažlickém okrese byly ustanoveny dvě samostatné LŠU, a to v Domažlicích a v Horšovském Týně. Domažlická LŠU zahrnovala detašovanou pobočku Klenčí a samostatně hospodařící pobočku Kdyně. Pod LŠU Horšovský Týn byla vedena detašovaná pobočka Poběžovice a samostatně hospodařící pobočka Holýšov. V roce 1963 byl pověřen správou školy František März, který naši školu vedl až do července 1989. Z jeho prvního zápisu v kronice si opět dovoluji citovat: „Učebny č. 1 a 2 byly naprosto nevyhovující k vyučování, pro jeden společný vchod. Trpěla kvalita hodiny nejen při cházejících a odcházejících žáky, ale i zvukově se žáci navzájem rušili. Bylo proto provedeno přepažení a odzvučení tříd. Malá sousedící místnost, která sloužila jako sklad, byla zrušena a vybouráním jedné zdi vznikla chodba, čímž bylo umožněno, aby každá třída měla vlastní vchod. Z východní strany budovy byla odstraněna dřevěná veranda a z nevyužitých chodby zřízena sborovna.“

V této době vyučovali Karel Lang a František März housle, Dagmar Pospíšilová a Věra Mužíková klavír, Antonín Konrády akordeon a Karel Poklop dechové nástroje. Koncem 60. let přibyl výpomocný učitel na klavír Antonín Handl a učitelka ZDŠ Marta Hojsová.

Od roku 1966 se v kronice objevují i jména prvních absolventů školy: Anna Lucáková housle, Petr Mužík klavír, Miroslav Hána trubka, Mirka Johánková housle, Jana Koudelková viola, Václav Poláček klavír, Jiří Švec trubka, Pavla Urbanová klavír, Marie Vaisová klavír, Hana Zimová klavír, Zdeňka Dufková klavír, Zdeňka Králíková klavír, Mirka Mejcharová klavír, Libor Hlavsa housle, Jitka Peteríková housle, Václav Polák housle, Pavel Reichart housle (odstěhoval se do NSR, pokračuje ve studiu na konzervatoři), Karel Stadther housle (pokračuje ve studiu na konzervatoři), Alena Taichmannová housle, Josef Kohout viola. Snad se nikdo z nich nebude zlobit, že jsou zde jmenováni.

Za ZUŠ Jana Lengálová

Základní umělecká škola
Horšovský Týn
Vás zve

při příležitosti 60. výročí školy
Akademie k Mikuláši
účinkují sólisté, komorní soubory,
pěvecké sbory, folklorní soubor
uvádí Regina Babková
úterý 7. prosince 2010
od 17,00 hod.
Kino Horšovský Týn

vstupné dobrovolné